

"Αι! μπαίνουν μέσα! τώρα τί θά γένης;
Δέ μιλάς; ώ! είσαι κίτρινος! αλοι!
Χθές παραπονίσουν πώς πονείς πολύ,
Συ πού τυραννίσαι κ' ένα άχ! δε βγαίνεις.
Σήκω, Γιάννη, κλπ.

Μάτατα τόν κράζει, ό φτωχός πεθαίνει,
Σ' τόν βασανισμένο τόν έργατικό
Προσκεφάλι ό χάρος είναι μαλακό...
'Ο Θεός πατέρας ε' τὰ παιδιά νά γένη!
Σήκω, Γιάννη, κλπ.

~~~~~*~*~*~~~~~ "Ανοίξι: καταραμένη.

Τό χρυσό της παραθύρι, άντικρύζει τό δικό μου
Κ' έτσι όλο τό χειμώνα είχ' άντίκρυ τό χρυσό μου.
Δίχως και νά μέ γνωρίζη, μ' άγαπούσε, τ'άγαπούσα
Και τὰ φτερωτά φίλιά μας σταυρονόνταν' ε' τόν άγέρα,
Δέν άνοιώθαμε κ' οι δύο μας πότε θ'ράδναζεν ή 'μέρα.
Μά, συ άνοιξι, πού τόσος άπό ζήλια πρασινίζεις,
Κάθε χρόνο φύλλα κι' άνηθ' ε' τό ξερό κλωνί χαρίζεις
Και ή κερασιά τήν κρύβει από σένα όρμημένη
Μά δε λείπεις κ' ένα χρόνο άνοιξι καταραμένη!

"Άγγελος πού φως τριγύρω άπ' τήν όμορφιά της χύνει,
Σβύνεται: ε' τήν πρασινάδα και ε' τόν ζακίο σου εκείνη!
Τί Θεός! Θεός άλήθεια! έσχυβε ε' τό παραθύρι
Και ός έτσουζε τό κρύο κ' ήτανε τό χιόνι γόνα,
"Εσχυβε αυτή και είχαν τὰ πουλάκια πανηγύρι
Γιατί τὰ θρεφεν εκείνη, σά Θεός των τό χειμώνα
Σύνθημά μας είχε γίνη τό γλυκό κελάδημά των
Κ' έρτερούγιε κ' ή καρδιά μας ε' τό γοργό φτερούγιαμά των.
"Α! τό χιόνι, τί ώραία πού ν' ή φύσις χιονισμένη!
Μά δε λείπεις κ' ένα χρόνο, άνοιξι καταραμένη!

"Αν δέν ήρχουσιν, άκόμα θα τήν έβλεπα δροσάτη,
'Απ' τήν άγκαλιά του ύπνου 'σάν άνήνη τό κρεβάτι,
'Ροδοκόκκινη ν' άνοιξη τό χρυσό παράθυρό της,
Νά προβαίνει 'σάν αύγούλα, πού δροσιάς διαμάντια χύνει,
Νά μηνάη φως και ήλιο με τ' ώραίο πρόσωπό της
Και τό ύστερο άστέρι πρώτη της ματιε νά σβύνη.
Πριν άκόμα κλέφτης ύπνος ήρχονταν νά μου τήν κλέψη
Θά τήν έβλεπα 'σάν άστρο όπού πάει νά βσιλέψη.
Θά 'βλεπα τήν προσευχή της ε'τό Θεό της ν' άνευαίνει.
"Α! μά λείψε κ' ένα χρόνο, άνοιξι καταραμένη.

'Η καρδιά μου τό χειμώνα τό χειμώνα καρτεράει,
Τίχ, τίχ, τίχ! 'ετα τζάμια χιόνι πώς μ' άρέσει νά χτυπάη!
Τί τό θέλω γ'ώ ε' άγέρι νά φυσάη μυρωμένο,
Νάναί πράσινο βελούδο τό λειβάδια μας στρωμένα
Και νά τραγουδάη τό βράδυ τό άηδόνι μεθυμένο,
Νάναί λούλουδα ε' τόν κάμπο χλια χρώματα βαμμένα,
Τί με μέλει κ' αν σου ψάλλον του Μαρτίου τὰ χελιδόνια;
Τ' άπριλιάτικα σου ρόδα, και του Μάη σου ε' άηδόνια;
Τί με μέλει, 'σάν τήν έχης μέσ' ε' τὰ φύλλα σου κρυμμένη;
Λείψε κ' ένα χρόνο λείψε! άνοιξι καταραμένη!

~~~~~*~*~*~~~~~ "Η κωδεία μου.

Πρωί, πρωί, δέν ξερω πώς, από ποιη τρύπα μπήκαν
Και χύθησαν ε' τήν άνοιξη κρεβατοκαμαρά μου
"Ενα σωρό μαργαριτα, μελίσι, — συφορά μου!
Μελίσι έρωτόπουλα! ν' άναίσθητος με βρήκαν,
'Αχοήσης, χωρίς λαλιά, χωρίς ζωής σημείο
Και λέγανε: «άμ' είναι πιά για τό νεκροταφείο».
Χά! χά! χά! χά! τόν θάβομε, μωρέ παιδιά, τί λέτε;
Κ' έγω πού τόσο έναν καιρό πιστά τ' άκολούθησα,
Τά βλασφημούσα μέσα μου, κρυφά τὰ βλασφημούσα
Τ' άχάριστα! "Ε! φίλοι μου, πεθαίνω! δε με κλαίτε
Πεθαίνω κλαίτε, κλαίτε με! άντίο σας! άντίο!

"Α! τὰ σαχνίγια! πέτρουν 'σάν κουνούπηκ, ε' τό κρασί μου
'Ρουφάνε και τήν ύστερη γλυκειά σταλαματιά του
Χαϊδεύουν τή Μαρούλα μου και κύττα τους, αλοι μου!
Μοιράζουνε ε' τό λείψανο καθένας τή δουλειά του,
Κρατούνε τής κορδέλας μου 'μπροστά και πίσω δύο
Ψάλλον ή μύταις των και νά, για τό νεκροταφείο.

Μωρέ παιδιά, με πέρνουνε, τήν έπαθα! τί λέτε;
"Ενας σηκώνει τό σταυρό, άλλοι βαστούν λαμπάδες
Και ντύνονται, ως δώδεκα παπάδες, δεσποτάδες.
Μωρέ παιδιά, με βαιίνουνε ε' τ' άμάξι! δε με κλαίτε!
Κλαίτε μου! πάω! χάθηκα! άντίο σας! άντίο!

Με χάχλανα ξεπίσω μου, σε δυό σειράς βεδίζουν...
Τί μάγκαι! τούμπαι; κίνουσε, ε' τό δρόμο λέν' τραγούδια,
"Σ τό ύστερο κρεβάτι μου, πού τρέμουσαι; γυαλλίζου,
Μώχουν κιθάρα κεντητή, ποτήρι και λουλούδια,
Τής τρελλαμένης Μούσας μου χαρούμενο σημείο,
"Σ τό δρόμο τό καπέλλο των μου βγαίνουν ένα δυό
Κι' αυτοί ε' τό Χάρο τοκιστή κι' αυτοί χρωφειλάται
Και λένε μέσα τους: "Αμ! τὰ πάντα ματατότητ!
"Όλα ε' τόν κόσμο σβύνουσε, αυτά 'χ' ή ανθρωπότης!
"Αδέρφια μου! τό φίλο σας, μωρέ παιδιά, δέν κλαίτε;
Νά! νά! με πάνε τρέχοντας! άντίο σας! άντίο!

~~~~~*~*~*~~~~~
Για ψαλωμώτα νεκρική, μου ψάλλον με τή μύτη,
Τά πιό τρελλά τραγούδια μου, όλω ζωή και νεάτα.
Κι' άπάνω άπ' τήν πλάκα μου, ή σμίλη του τεχνίτη
Σκαλίζει δάφνη και μυρτιά και γράμματα λουσάτα.
Με όλα αυτά τή δόξα μου φωνάζει τό μνημείο
Κι' ός ήναι μέσ' ε' τὰ σπλάνα του έρήμωσι και κρύο
Πά' νά πιστέψω πώς Θεός θα γείνω... μά τί λέτε!
Μωρέ παιδιά, δέν ήθελα άκόμα νά πεθάνω!
"Όχ! όχ! μου βίχουν χόματα ε' τὰ στήθια μου άπάνω
"Ε! φίλοι μου, με θάβουσε με θάψαν! δε με κλαίτε;
Βαθειά με παραχώσανε! άντίο σας! άντίο!

~~~~~*~*~*~~~~~
Μά νά! ή τύχη τό 'φερε και από 'κεϊ δροσάτο,
Τήν ώρα πού με θάβουσε, περνάει τό χρυσό μου,
Μ' άρπάχνει από τό μνημά μου, ε' τήν άγκαλιά τρεχάτο
Και υιώθω πώς ζωνάναφε άπ' τόν καρδιόχτυπό μου!
Σεις; πού ε' ώραίο τής ζωής ξεσχίζετε βιβλίο,
Π' όλα στραβά τὰ βρίζετε, με τό σοφό κρανίο,
Σεις, πού, γιατί γεράσατε, ψευτή τόν κόσμο λέτε
Πικρή, ξυή! ναι ή ζωή, δίχως δροσιά και νηότη
Κι' άλλωπως τόν κόσμο βλεπάτε, ε' τή λεβεντιά τήν πρώτη.
Μά τώρα λυπηθήτε με, μού πρέπει νά με κλαίτε
Γιατί; — Γιατ' άνεστήθηκα... άντίο σας! άντίο!

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΥΘΟΙ ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

'Εν τή τελευταία συνεδριάζει τής έν Βερολίνω
'Ανθρωπολογικής και 'Εθνολογικής 'Εταιρίας
έγένετο ή έπομένη περίεργος ανακοίνωσις, περι
τής διαδόσεως των περι του μεγάλου 'Αλεξάν-
δρου παραδόσεων μέχρι των έσχάτων νήσων του
'Ινδικου 'Ωκεανου.

Κατά τήν ανατολικήν παραλιάν τής Σου-
μάτρας, και δη έν Παλεμβάχ, οι έν τή χώρα
έκείνη οίκουντες Μαλαίοι δεικνύουσι τόν τάφον,
ή ως τινες λέγουσι τό ίχνος του ποδός 'Αλε-
ξάνδρου του μεγάλου, έν ως θεόν λατρεύουσι,
προσάγοντες αυτώ και θυσίας. 'Αλλά και έν τή
νήσω 'Ιάβα υπάρχουσι πολλαχού κολωνοί (σω-
ροί χώματος), ους οι Ιθαγενείς νομίζουσι τάφους
του μεγάλου κατακτητου, καιτοι είναι βέβαιον
ότι ουτος κατά τήν εις 'Ινδικήν στρατείαν δέν
προεχώρησε μέχρι των Σουνδαίων νήσων. 'Η
πιθανωτάτη εξήγησις τής διαδόσεως των περι
'Αλεξάνδρου μύθων έν ταίς χώραις εκείναις φαί-
νεται αύτη: Οι επί πολλους αιωνας κυριαρχή-
σαντες τής Σουμάτρας και μάλιστα τής 'Ιάβας

Ἴνδοι διελάλησαν εἰς τοὺς κατακτηθέντας λαοὺς τῶν νήσων ἐκείνων τὴν δόξαν τοῦ κραταίου Ἐβλῆνος στρατηγοῦ, καὶ ἐκ τούτων παρέλαβον τὰς διηγήσεις περὶ τῶν θαυμασιῶν κατορθωμάτων του οἱ Ἰαθαῖοι καὶ Σουνδαναῖοι καὶ Μαλαῖοι ἰθαγενεῖς, διατηρήσαντες τὴν μνήμην αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν ἀποδιώξιν τῶν Ἰνδῶν.

Ἐκ τῆς ἀνακρινώσεως ταύτης λαθὼν ἀφορμὴν ὁ διάσημος ἐθνογράφος Βάστιαν παρετήρησεν ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὅτι οἱ περὶ Ἀλεξάνδρου μῦθοι εἶναι τὰ μάλιστα διαδεδομένοι καθ' ἀπάσας τὰς νήσους τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους· καὶ ὅτι ἐν Παδάγκ τῆς Σουμάτρας συνδέονται οὗτοι μὲ τὴν διήγησιν περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Δουλκαμῆν, ὅστις ἔλεγεν ἑαυτὸν ἀπόγονον τοῦ Ἰσκανδέρ, ἦτοι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου ὠργάνωσεν ἐν Λονδίῳ ἔκθεσιν ποικίλων καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων, ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι ἔργα ἐρασιτεχνῶν. Μεταξὺ τῶν ἐκθετῶν μνημονεύονται ἰδίᾳ ἡ χήρα τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ἐκθέσασα καλλιστην ὕδατογραφίαν, ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας θαλασσογραφίαν καὶ πολλαὶ ἄλλαι κυρίαί, ἀνήκουσαι εἰς τὰς ἀνωτάτας τάξεις τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας.

— Ἀγγλῆς τις νεόνυμφος, ὡς φαίνεται ὑπέβαλε, διὰ τοῦ γνωστοτάτου περιοδικοῦ συγγράμματος Longmann's Magazine τὴν πρότασιν περὶ ἰδρύσεως ἰδίου χρηματιστηρίου πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνταλλαγῆς περιττῶν γαμηλιῶν δώρων. Ἡ πρακτικωτάτη Ἀγγλῆς παρατηρεῖ ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τὰ γαμήλια δῶρα ἠῆξαν μὲν μεγάλως καθ' ἀριθμὸν οὐχὶ ὅμως καὶ κατ' εἶδος. Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν οἱ δωρηταὶ περιορίζονται εἰς ἀποστολὴν συναλλαγματικῶν ἢ χρυσῶν νομισμάτων οὐδεμία ἀντίρρησης εἶναι δυνατὸν νὰ γείνη· ἀλλ' ὅταν νεόνυμφος τις λαμβάνη, ὡς συνέβη εἰς ἐμέ, 144 κοιλίαιρα, 16 ὠρολόγια, 18 ἀργυρᾶς λαβίδας τῆς σαχάρου καὶ ἄλλας τσάσας τοῦ ἄρτου, ἡ ἀμνηχανία τῆς κορυφοῦται καὶ μόνην διεξοδὸν εὐρίσκει εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν μετ' ἄλλων, ὧν αὐτὴ μὲν στερεῖται, ἄλλαι δὲ νεόνυμφοι ἔλαβον πολλαπλάσια.

— Παροτηρήθη ἐν Πετρούπολει κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν τοῦ Σάχη τῆς Περσίας ὅτι ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ πανταχοῦ καὶ πάντοτε παιδίον ἡλικίας πέντε ἢ ἕξ ἐτῶν, ὅπερ ἦτο παρὸν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐπίσημον δεξιῶσιν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ἐγνώσθη δ' ὅτι διάσημός τις μάντις ἐν Τεχεράνῃ προεῖπε τῷ Σάχῃ, ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ φοβῆται ἐν ὅσῳ ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ τὸ παιδίον ἐκεῖνο. Τούτου ἕνεκα οὐδὲ βῆμα τὸ ἀφίνει ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ πλησίον του.

— Μετὰ τοὺς ἐπανειλημμένους ἀγῶνας, οὓς πολλὰ τοῦ τῆς Εὐρώπης καταβάλλει μερὶς τοῦ γυναικείου φύλλου, ὅπως ἀπονεμηθῆ εἰς τὰς γυναῖκας δικαίωμα ψήφου, ἄξια ἰδιαίτερας μνείας εἶναι ἐναντία τῆς ἐνέργειας ἐκείτων Ἀγγλίδων, αἵτινες ἐδημοσίευσαν ἔκκλησιν εὐγλωττον πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀγγλίας παροτρύνουσαν αὐτὰς ν' ἀντιταχῶσι κατὰ πάσης προσπάθειας πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς· γνωστὸν δ' ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει ἀπὸ πολλοῦ δοθῆ δικαίωμα ψήφου εἰς ὀλίγας τινας τάξεις γυναικῶν.

— Κατὰ τὸν προσηλῆ μῆνα ὁ Γλάδστον μετὰ τῆς συζύγου του θά πανηγυρίσῃ τοὺς χρυσοὺς γάμους των, ἦτοι τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον αὐτῶν. Πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ γηραιοῦ πολιτευτοῦ θά περιστοιχίσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν χαρμόσυνον ἐκείνην ἑορτὴν· ὁ τέταρτος υἱὸς του, ἐμπορευόμενος ἐν Καλκούττα, ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκείθεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἀγγλίαν. Καὶ ὁ Ἐθνικὸς Φιλελεύθερος σύλλογος προτίθεται νὰ συμμετάσχῃ τῆς οἰκογενειακῆς ἑορτῆς.

— Ὁ γνωστὸς ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς Σβάνιφουρδ ἐπανῆλθε πρό τινας ἕξ ἐπιστημονικῆς περιηγήσεως τῆς νοτιοῦ Ἀραβίας, καθ' ἣν ἐμελέτησεν ἰδίως τὴν χλωρίδα τῆς Γεμένης. Ἐκόμισε δὲ πλουσίαν συλλογὰς ἀραβικῶν φυτῶν, ὄκτακισχιλίων περίπου.

— Ἐν Βρασδίῳ τῆς Κροατίας ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Δόμινιτς, ἡλικίας ἐτῶν ὀγδοήκοντα τριῶν μετὰ τινος σιδηροδρομικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη νεωτέρου αὐτῆς. Ἡ εὐτυχῆς μήτηρ τῆς νύμφης, ἡλικίας 117 ἐτῶν, εἶναι εἰς ἄκρον περιχαρῆς διότι ἐπέζησε νὰ ἰδῇ τὴν αἰσίαν ἄν καὶ ὀλίγον βραδύνασαν ἀποκατάστασιν τῆς κόρης τῆς.

— Ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ὁ Ἀνδρέας Σαζλένερ, ἰδιοκτήτης τῶν περιφήμων μεταλλικῶν πηγῶν Οὐνούδη Γιάννος. Οὗτος πτωχὸς μικρέμπορος ὦν πρό εἰκοσιπενταετίας, ἦτοι πρό τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πηγῶν ἐν ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ ἀγρῷ, ἀποθανὼν νῦν κατέλιπε περιουσίαν πολλῶν ἑκατομμυρίων.

— Ἐν Καλλιφορνίᾳ ἐγενικεύθη ἀπὸ τινας ἡ χροῆσις τῶν πυρήνων τῶν ροδακίνων ὡς καυτίμου ὕλης. Τὸ πῦρ αὐτῶν διατηρεῖται ὅσον καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἶναι ἰσχυρότερον. Ἡ ἀγοραία τιμὴ τῶν πυρήνων ἐν Καλλιφορνίᾳ εἶναι ἕξ δολλάρια κατὰ τόννον. Γίνεται ἐπίσης χρῆσις καὶ τῶν πυρήνων τῶν βερικόκκων, ἀλλ' οὗτοι δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς τῶν ροδακίνων.

— Ἐπενοήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ περιεργότατοι μετρηταὶ τοῦ καταναλισκομένου φωταερίου, αὐτομάτως ἀποταμιεύοντες τὸ τίμημα πρό τῆς καύσεως αὐτοῦ. Ὁ βουλόμενος νὰ ἀνῆλθῇ τὸν λαμπτήρα του ρίπτει ἐν δεκάλεπτον εἰς τὸν μετρητὴν, οὗτος δὲ ἀφίνει ἴσης ἀξίας ποσότητα φωταερίου εἰς τὸν λαμπτήρα. Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας περίπου πρό τῆς ἐξαντήσεως τῆς πληρωθείσης ποσότητος τὸ φῶς καθίσταται ἀμυδρότερον, οὗτω δὲ προειδοποιεῖται ὁ καταναλωτὴς ὅτι χρεῖα νὰ ῥίψῃ εἰς τὸν μετρητὴν καὶ ἄλλα χρήματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ

«Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὰς «Εἰκοσακισχιλίας λεύγας ὑποβρυχίως», (vingt mille lieues sous la mer) τοῦ Ἰουλίου Βέρν, ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι ὁ πλοίαρχος Οὐτίς Νεμο εἶχε τὸ ἀνεξάντλητον θησαυροφυλάκιον αὐτοῦ ἐν τῷ πυθμένι τοῦ ἰσπανικοῦ ὄρμου Βίγου. Ὁ εὐφάνστατος μυθιστοριογράφος, πλάττων δὲ ὁ ἥρωας αὐτοῦ ἑκαρποῦτο θησαυροὺς βυθισθέντας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνα ἐν τῷ ὄρμῳ ἐκείνῳ, ἀφωρμήθη ἐξ ἱστορικῆς παραδόσεως τοσοῦτον ἀξιοπύστου θεωρουμένης, ὥστε καὶ ἐταιρίαί συνεστάθησαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν θησαυρῶν ἐκείνων, καὶ θησαυροὶ ἀληθεῖς, ὀλόκληρα ἑκατομμύρια, ἐδαπανήθησαν ματαίως πρὸς τοῦτο ὑπὸ Ἀγγλῶν κερδοσκόπων. Τὰ περὶ τῆς περιέργου ταύτης ὑποθέσεως ἐκθέτει ἐν ἀκριβεῖ ἐταιρὸς τις τῆς ἰταλικῆς Γεωγρα-